

POHÁDKOVÉ HRÁTKY

Marcela Kotová

Ilustroval
Libor Drobný

poslouchej

vyprávěj

nakresli

FRAGMENT

Pohádkové hrátky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Marcela Kotová
Pohádkové hrátky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Úvod

Hlavním cílem této knihy je probudit v dětech již v raném věku zájem o knihy a četbu. Díky obrázkovému čtení se učí předčtenářské gramotnosti – číst zleva doprava, tvořit věty, slova tvarovat podle svých představ. Děti zároveň poznávají nová slova, rozvíjejí si slovní zásobu, učí se soustředěnosti a porozumění textu.

Jak pracovat s knihou

Krok 1:

Nejdříve přečtete dětem pohádku.

Krok 2:

Povídejte si s nimi, o čem pohádka byla. Jací jsou hrdinové příběhu – jak vypadají, ale i jaké mají povahové vlastnosti, jak se chovají apod.

Dávejte jim kontrolní otázky a přesvědčte se, zda pozorně poslouchaly a porozuměly textu.

Krok 3:

Pojmenujte obrázky podstatnými jmény.

Slovesa můžete společně znázornit pantomimou. Dítě může předvádět nějakou konkrétní činnost a vy pak zkuste hádat, co předvádí. Potom si role vyměňte.

Krok 4:

Nechte děti, aby si pohádku přečetly samy podle obrázků. Záleží na dítěti, v jakém čase použije sloveso či jakou zvolí předložku. Věta tak může znít pokaždé jinak, a přesto správně.

Krok 5:

Poté, co dítě zvládne první „čtení“, čeká ho odměna v podobě omalovánky.

Krok 6:

Na závěr si dítě uvolní ruku díky jednoduchému grafomotorickému cviku a procvičí si správné držení tužky či pera.

Malenka

1. Popros rodiče, ať ti přečtou pohádku.

V jednom pohádkovém lese se narodila z okvětího lístku růže malá holčička. Byla tak maličká, že by se vešla do dlaně. Ráda se starala o květiny a přitom jim zpívala. V noci spala v ořechové skořápce přikrytá lístkem růže. Všichni jí říkali Malenka.

Jednoho dne, když zrovna spala ve své skořápce, skákala okolo žába.

To by byla krásná nevěsta pro mého synka, pomyslela si, když Malenku zahlédla. Popadla spící holčičku a odnesla ji k rybníku. Žabákovi se ale vůbec nelíbila.

„Mámo, vždyť není vůbec hezká. Proč není zelená?“ rozzlobil se a odskákal do rákosí.

Žabí máma nechala Malenku samotnou a běžela za synkem, aby ho přesvědčila.

Malenka se probudila sama na leknínu uprostřed rybníka. Přemýšlela, jak se tam dostala a jak se asi dostane zpátky.

Jsem moc maličká, nezvládnou doplavat na břeh, pomyslela si nešťastně a rozplakala se. V tu chvíli letěl okolo nádherný motýl.

„Proč pláčeš, děvenko?“ zeptal se jí.

„Protože nevím, jak se odsud dostanu,“ odpověděla mu smutně Malenka.

„Neplač, já ti pomohu,“ usmál se na ni motýl a odnesl ji na břeh. Tam ji posadil na lopuchový list. Malenka mu vděčně poděkovala, motýl se rozloučil a odletěl.

Jakmile Malenka osaměla, všiml si jí chroust. Rozhodl se, že si ji odnese do svého hnízda. Každý, koho po cestě potkal, se mu ale smál, že to není nevěsta pro něj. A tak holčičku upustil na zem.

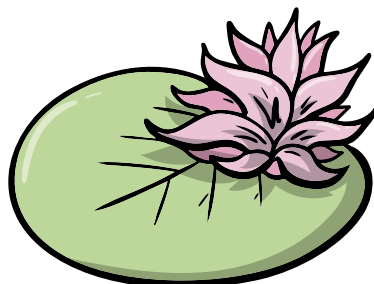
Potlučené dívčinky se ujala stará šedivá myš a vzala si ji k sobě do myší díry. Skamarádily se a myš o dívčinku pečovala jako o malou myšku.

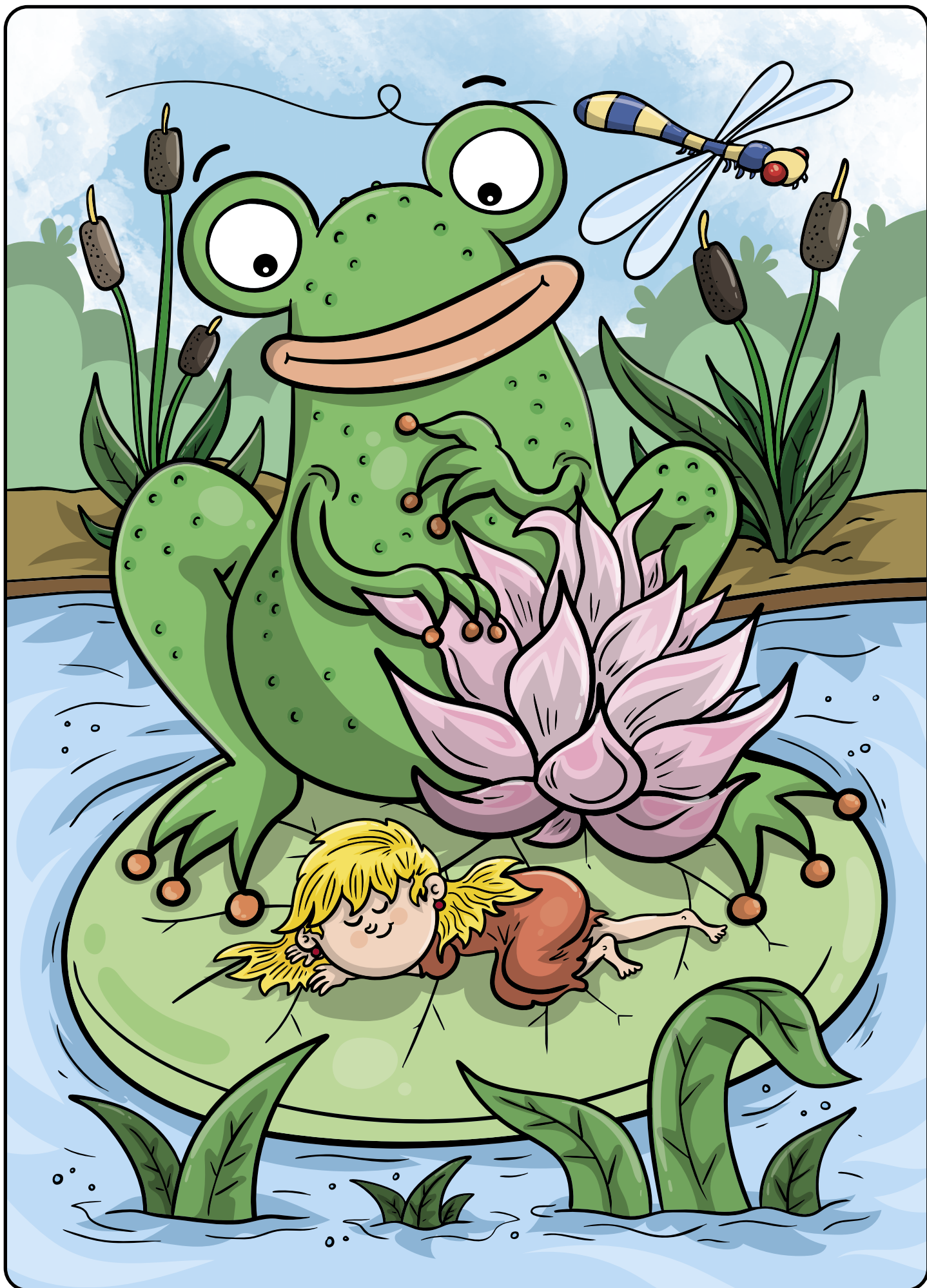
Jednou na konci podzimu řekla Malenka myšce: „Brzy bude zima, jdu se ještě projít, než napadne sníh.“

Kousek od myší díry našla na zemi ležet vlaštovku. Moc se polekala, ale pak si všimla, že ptáček dýchá. Vlaštovka byla jen promrzlá, protože nestihla včas odletět do teplých krajín. Malenka jí trpělivě třela křídélka, aby ji zahřála, a po chvíli ji probrala k životu. Vlaštovka jí poděkovala a odletěla za teplem.

Zimu s myškou přečkaly v myší komůrce. Když konečně přišlo jaro, Malenka vyběhla ven. Radovala se, že je zima u konce, a vesele si prozpěvovala. Uviděl ji krtek. Také jemu se dívka zalíbila a chtěl, aby s ním žila pod zemí. To ale Malenka nechtěla. Krtek ji přesto chtěl do svého podzemního domečku zatáhnout. Naštěstí se ale právě domů z teplých krajín vracela vlaštovka, kterou Malenka zachránila. Chytila ji do zobáčku a odnesla na květinovou louku. Tam Malenka potkala květinového skřítky. I ona květiny milovala, a proto mu začala pomáhat se o květiny starat. Brzy se stali nerozlučnými kamarády.

Netrvalo dlouho a na louce se konala velká svatba. Květinový skřítek si bral Malenku za ženu. Svatba byla veselá a nechyběli na ní motýl, vlaštovka ani hodná myška.

2. Zkus si pohádku přečíst sám.
Pomocí obrázků pohádku převyprávěj, jako bys ji četl.

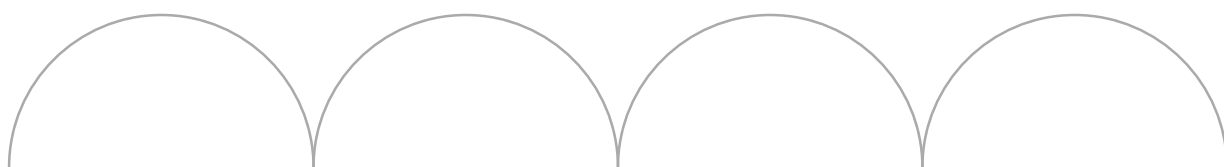
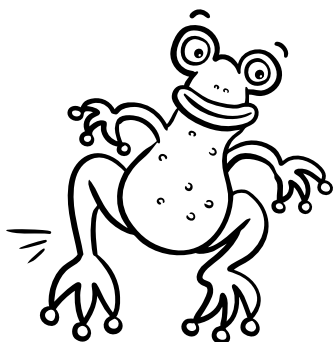
	se narodila z okvětního lístku	
	byla maličká, že by se vešla do	
	spala ve skořápce	
	jednou skákala okolo	
	odnesla Malenku do	
	se probudila na	
	zachránil	

	se ujala	
	našla a uzdravila	
	vykoukl z	
Chtěl		za ženu.
	zachránila	
	ji odnesla na	
	zachránil	

3. Vybarvi si obrázek.

4. Procvič si ručičku.
Nakresli, jak skáče žába. Potom si žabku můžeš vybarvit.

Zlatá rybka

1. Popros rodiče, ať ti přečtou pohádku.

Na jednom ostrově uprostřed moře žil chudý rybář. Bydlel se svou ženou v prosté chaloupce. Každé ráno vyplouval v malé loďce na moře. Chytil ryby, aby měli co jíst.

Byl krásný slunečný den. Rybář hodil síť do moře a trpělivě vyčkával, až se chytí ryba. Najednou ho osleplila jasná záře. Rybář vytáhl síť a spatřil v ní malou zlatou rybku.

„Když mě pustíš zpátky do moře, splním ti tři přání,“ řekla rybka.

Rybář měl dobré srdce, a tak rybu pustil. Nevyslovil žádné přání a šel domů s prázdnou.

Když ženě vyprávěl, co se mu přihodilo, vyhubovala mu.

„Chci krásné šaty,“ prohlásila a nařídila muži, aby se vrátil k moři a řekl zlaté rybce své přání. „Jestli ti je nevyčaruje, tak nechoď domů,“ křičela na něho.

Rybář se smutně vrátil k moři a snažil se rybku přivolat.

„Co potřebuješ, rybáři?“ zeptala se zlatá rybka.

„Moje žena si přeje nové šaty,“ odpověděl pokorně.

„Utíkej domů, rybáři, tvé přání je splněno,“ řekla rybka a zmizela v moři. Rybář poděkoval a pospíchal do chaloupky. Tam už na něj čekala rybářka v nových šatech.

„Vrať se za tou rybou a přej si taky šperky!“ poručila mu ve dveřích.

Co měl rybář dělat. Opět se vydal k moři, zavolal zlatou rybku a požádal ji o šperky pro svoji ženu. Ale ani to ženě nestačilo.

„Utíkej za rybou a přej si obrovský palác. Přece s takovými šaty a šperky nebudu bydlet ve staré chalupě,“ křikla na něj, jen co se vrátil domů.

Smutný rybář šel opět požádat rybku, aby vyplnila přání jeho ženy.

„Toto je tvé poslední přání, rybáři,“ řekla mu zlatá rybka a odplula do moře.

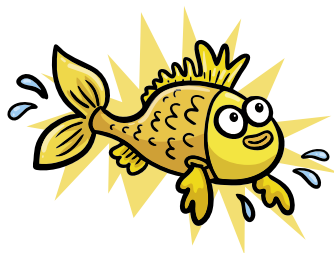
Když se vrátil domů, místo jejich staré chaloupky stál krásný palác. Před ním stála netrpělivě jeho žena a ani ho nepustila dovnitř.

„Hned se vrať za rybou, ať ze mě udělá královnu!“ porouchela.

Nešťastný rybář se opět vydal k moři. Zavolal zlatou rybku. Ta připlula, ale jen mávla ploutví a beze slova zmizela v moři. Když se muž vrátil domů, nestačil se divit. Místo paláce stála jejich stará chaloupka a před ní seděla jeho žena v obnošených šatech a plakala.

„Chtěla jsi všechno, a teď nemáš nic,“ řekl ženě a byl rád, že je vše zase při starém.

Od té doby už nikdy zlatou rybku nespátřil.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Pohádkové hrátky***.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.